

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: T. Bokma
Titel: Bruno
Druk: 1
32 blz.

De inhoud van dit boekje is verdeeld in 5 hoofdstukken met afzonderlijken titel. I Kerstmorgen, II Kerstavond, III Bruno krijgt een anderen baas, IV Goede Bruno, V Arme, trouwe Bruno. Boer Bonders gaat met zijn kinderen Hans en Mina naar de kerk. Ze kijken zoo vroolijk, of ze in de verte de Engelen hooren zingen: "Eere zij God in den hooge!" - Baas Ekkert en zijn vrouw zijn niet vroolijk; ze gaan niet naar de kerk, zijn gierig en laten hun hond gebrek lijden. 't Arme beest, van den honger bijna dol, bijt zijn baas in den arm, scheurt den jas en wordt de straat opgejaagd. 't Komt in handen van Bonders en blijkt een beste trouwe hond, die een landlooper belet, de kinderen te berooven, gewond wordt en weer opknapt. De kinderen houden veel van hem en hebben in hem jarenlang een trouwen speelkameraad. "De rechtvaardige ontfermt zich ook over de dieren", staat er in den Bijbel (... met eenigszins andere woorden). Boer Bonders heeft er nooit spijt van gehad, dat hij zich eens over Bruno ontfermde. Neen, wij hebben er nooit spijt van, den wil van God te hebben gedaan. Integendeel, het maakt ons gelukkig en blij. Niettegenstaande de vader op bldz. 14 lachend zegt: "Nu moet de hond slapen en de menschen maar denken, dat 't Kerstfeest is," zal elke lezer wel den indruk krijgen, dat hij met een hondeboekje bezig is, meer dan met een Kerstboekje. Wij vinden het bepaald jammer, dat Bruno, de hond, zóó aan het Kerstfeest wordt verbonden. Dat maakt het verhaal stijf. Als dat Kerstfeest er niet in was, zou het boekje winnen aan "Christelijkheid". 't Boekje laat zich gemakkelijk lezen. De geschiedenis is gezellig en onderhoudend verteld. Hoogdravende zinnen en al te veel nieuwe of nieuwerwetsche woorden komen er niet in voor. Moeielijke, diepzinnige redeneeringen zijn insgelijks verre gehouden. Verhalen zoo uit het gewone leven, waarin kinderen en groote menschen en ook dieren precies voorkomen als zij zijn, zijn zeker aan te bevelen. "Boekjesmenschen" zijn er al genoeg. 't Is een verdienste van Bokma's verhaaltje, dat het die menschensoort niet vermenigvuldigt. 't Godsdienstige element had veel sterker moeten zijn. Jammer, dat de gelegenheid, die er was, om van den Heere Jezus uitvoeriger te spreken, door den Schrijver niet werd gebruikt. Voor de jongere leerlingen is dit boekje nog wel te gebruiken, ofschoon onze aanbeveling slechts matig kan zijn.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1917
